

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1524/2018
21.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.1326/18 од 24.12.2018. године, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 25/17 од 08.06.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж-1 751/18 од 13.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.03.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.1326/18 од 24.12.2018. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним пресудама Вишег суда у Смедереву К 25/17 од 08.06.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж-1 751/18 од 13.09.2018. године, повређен закон - члан 438. став 1. тачка 1) у вези члана 4. Законика о кривичном поступку, у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К 25/17 од 08.06.2018. године према окривљеном АА на основу одредбе члана 422. тачка 2) ЗКП одбијена је оптужба да је у време, месту и на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ. Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, из којих средстава се следбенику сада покојног ББ, ВВ има исплатити износ од 264.000,00 динара, а по истом основу из истих средстава окривљеном износ од 441.750,00 динара, по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж-1 751/18 од 13.09.2018. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног и преиначена пресуда Вишег суда у Смедереву К 25/17 од 08.06.2018. године, само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА досуђује на име трошкова кривичног поступка износ од

1.186.552,00 динара, а који трошкови падају на терет буџетских средстава, док се жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву одбија као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђује.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ.1326/18 од 24.12.2018. године, против наведених правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 25/17 од 08.06.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж-1 751/18 од 13.09.2018. године, због повреде кривичног закона из члана 4. ЗКП у вези члана 4. Протокола 7 уз Конвенцију о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и сагласно члану 492. став 1. тачка 3) ЗКП, утврди да је наведеним одлукама повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног Милошу Палигорићу, те је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон у смислу члана 438. став 1. тачка 1) у вези члана 4. ЗКП, у корист окривљеног АА, а ово из следећих разлога:

Наиме, из списка предмета произилази да је у вези предметне саобраћајне незгоде против окривљеног вођен прекршајни поступак по захтеву за покретање прекршајног поступка број 4-221-00249/13 од 04.07.2018. године од стране Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијска управа Панчево, ПС Ковин, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 77. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који поступак је правноснажно окончан доношењем решења Прекршајног суда у Панчеву, Одељење суда у Ковину Ш-24Пр.бр.6632/13 од 17.06.2015. године, којим је прекршајни поступак против окривљеног АА обустављен због наведеног прекршаја, јер је наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, а које решење је постало правноснажно дана 18.09.2015. године. Из означеног решења Прекршајног суда у Панчеву, Одељење суда у Ковину произилази да је против окривљеног АА покренут и вођен прекршајни поступак због сумње да је дана 09.06.2013. године у 12,45 часова, на 1км и 950м државног пута 113 другог реда, учествовао у саобраћајној незгоди, на тај начин што се возач АА, кретао својим бициклом из правца Гаја ка Ковину и у једном тренутку, без датог знака руком, отпочео радњу скретања улево, када је на његов бицикл налетело путничко возило макре „...“, рег. ознака ..., којим је управљао окривљени, а на месту сувозача налазила се ГГ, да је у саобраћајној незгоди живот изгубио ББ, да је у вези догађаја поднет извештај ОЈТ бр. 250/13, да је извршеном анализом узорка крви у ОБ „...“ у Смедереву, узете од окривљеног АА, утврђено да је окривљени током управљања возилом у организму

имао 1,16 промила алкохола, односно да је управљао возилом у стању средње алкохолисаности, чиме би учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 77. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Насупрот томе у чињеничном опису радње извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, које је окривљеном стављено на терет у предметном кривичном поступку, оптужницом Вишег јавног тужиоца у Смедереву Ктo 52/14 од 24.10.2014. године прецизираној на записницима о главном претресу 21.02.2017. године и 07.06.2018. године, наведено је да окривљени АА дана 09.06.2013. године око 12,45 сати у Гају, као учесник у саобраћају на путевима се није придржавао саобраћајних прописа и тиме тако угрозио јавни саобраћај, да је довео у опасност живот и тело људи, услед чега је једна особа изгубила живот, на тај начин што је управљао путничким возилом марке „...“ регистарских ознака ..., крећући се државним путем 113 другог реда из правца Гаја према Ковину под дејством алкохола од 1,35 промила алкохола у крви – у стању тешке алкохолисаности, када је његова способност да безбедно управља возилом била значајно компромитована због оштећења координације покрета и продужене психичке секунде, што је супротно одредби члана 187. став 2, 3. и 5. тачка 3) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и услед тога брзином од најмање 50,6 км/час, која није била прилагођена особинама пута, густини саобраћаја и другим саобраћајним условима, тако да возило може благовремено да заустави пред сваком препреком коју под датим околностима може да види и има разлога да предвиди, односно да возилом управља на начин којим не угрожава безбедност саобраћаја, што је супротно одредби члана 42. став 1. ЗОБС-а на путевима, па је започео радњу претицања, а своје возило није држао на потребном бочном растојању од бицикла НН марке који се кретао испред њега у истом правцу, којим је управљао ББ, тако да га не омета нити угрожава друге у саобраћају, те је возило сустигао бициклисту који је вршио скретање у леву страну са наведеног пута на локални пут, поступивши противно одредби члана 55. став 2. и 6. ЗОБС-а на путевима, тако да је на левој коловозној траци, предњим десним делом браника свог возила остварио примарни контакт са левим боком предњег точка бицикла, након чега је дошло до повлачења бицикла у правцу и смеру кретања путничког возила, услед чега је тело оштећеног ББ било привучено уз десни бок „...“ и контактирао десним боком предњег десног блатобрана, а затим и десном страном предњег ветробранског стакла и предњим делом крова, којом приликом је оштећени ББ задобио тешке телесне повреде опасне по живот у виду нагњечења можданог ткива на неколико места до величине зрна проса у пределу сивог ткива десног репатног једра, уз јако размекшане беле масе мозга у околине бочних можданих комора које је местимично крвљу прожето, непотпуне раставе између тела трећег и четвртог, као и између тела шестог и седмог вратног пршљена, где је предња уздужна веза кичменог стуба попречно раскидана, а околна мека ткива крвљу мрко-црвене боје прожета ... услед којих је оштећени ББ и преминуо дана 13.06.2013. године.

Имајући у виду напред наведено, у конкретном случају неспорно је да су против окривљеног АА поводом истог догађаја вођена два поступка и то прекршајни, који је покренут подношењем захтева за покретање прекршајног поступка МУП-а РС, ПУ Панчево, ПС Ковин од 09.07.2013. године, а који поступак је окончан доношењем решења Прекршајног суда у Панчеву, Одељење

суда у Ковину III-24Пр.бр.6632/16 од 07.06.2015. године (које је постало правноснажно дана 18.09.2015. године), којим је према окривљеном обустављен прекршајни поступак због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 77 Закона о безбедности саобраћаја на путевима и кривични поступак, по прецизираној оптужници Вишег јавног тужиоца у Смедереву Ктo 52/14 од 24.10.2014. године, прецизираној 21.02.2017. године и 07.06.2018. године, који је окончан доношењем побијане првостепене пресуде којом је према окривљеном на основу члана 422. тачка 2) ЗКП одбијена оптужба због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, из разлога што се због претходног вођења прекршајног поступка ради о пресуђеној ствари, а која је пресудом Апелационог суда у Београду Кж-1 751/18 од 13.09.2018. године из истих разлога у напред наведеном делу и потврђена.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је наступила застарелост кривичног гоњења или је гоњење искључено услед амнестије или помиловања или је ствар већ правноснажно пресуђена или постоје друге околности које трајно искључују кривично гоњење.

Устав Републике Србије у члану 34. став 4. гарантује правну сигурност у казненом праву, одредбом да нико не може бити гоњен и кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен, а којим забранама подлеже вођење поступка за неко друго кажњиво дело. Наведени принцип садржан је и у одредби члана 4. став 1. ЗКП, којим је прописано да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Одредбом члана 4. став 1. Протокола број 7 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, прописано је да се никоме не сме поново судити, нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе за дело због кога је већ био правноснажно ослобођен или осуђен у складу са законом и кривичним поступком те државе.

Следом изнетог, по оцени Врховног касационог суда, чињенични опис прекршаја за који је покренут и окончан прекршајни поступак доношењем решења Прекршајног суда у Панчеву, Одељење суда у Ковину III-24Пр.бр.6632/16 од 07.06.2015. године (које је постало правноснажно дана 18.09.2015. године), којим је према окривљеном обустављен прекршајни поступак због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 77 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, у битном је различит од чињеничног описа радње кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, јер чињенични опис прекршаја садржи само елементе кршења прописа члана 332. став 1. тачка 77. ЗОБС-а на путевима (управљање возилом под дејством алкохола - поступање супротно одредби члана 187. став 2. ЗОБС-а на путевима), а не садржи елементе предметног кривичног дела, односно чињенице и радње које се односе на поступање окривљеног супротно одредбама члана 42. и члана 55. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а које радње окривљеног су у

директној узрочно-последичној вези са настанком саобраћајне незгоде у којој је једна особа изгубила живот-оштећени ББ.

То даље значи, да се радња прекршаја исцрпљује у потпуности самим управљањем возилом под дејством алкохола у крви окривљеног АА, без обзира што је у радњи прекршаја наведено и да је у саобраћајној незгоди живот изгубио АА, као узредна констатација, јер таква врста последице не улази у биће прекршаја из члана 332. став 1. тачка 77. ЗОБС-а на путевима.

Насупрот томе, у средишту кривичног поступка по поднетој оптужници су чињенице у вези са настанком саобраћајне незгоде и смртне последице проистекле из ње, због пропуста у вожњи окривљеног, које се огледају, поред управљања под дејством алкохола, нарочито радњама окривљеног који брзину кретања није прилагодио особинама пута, густини саобраћаја и другим саобраћајним условима, тако да возило може благовремено да заустави пред сваком препреком коју под датим околностима може да види или има разлога да предвиди, односно да возилом управља на начин којим не угрожава безбедност саобраћаја (критичном приликом се кретао брзином од најмање 50,6 км на час) и што је започео радњу претицања, а своје возило није држао на потребном бочном растојању од бицикла којим се кретао оштећени испред њега у истом правцу, тако да га не омета нити угрожава друге у саобраћају, па је возилом сустигао бициклисту који је вршио скретање улево са наведеног пута на локални пут, на који начин је поступио супротно одредбама члана 42. став 1. и члана 55. став 2. и 6. ЗОБС-а.

У конкретном случају, ради се о радњама окривљеног, односно пропустима окривљеног у вожњи који су у директној и узрочној вези са настанком саобраћајне незгоде, а самим тим и наступелом последицом у виду смртног исхода другог учесника у саобраћају, која је проистекла из ње, а који пропусти у вожњи окривљеног као радњи извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, нису били предмет прекршајног већ искључиво кривичног поступка.

Стога, по налажењу Врховног касационог суда неосновани су изнети ставови нижестепених судова у погледу примене института пресуђене ствари, а насупрот томе основани су наводи захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца којима се указује да је доношењем побијаних правноснажних пресуда, у корист окривљеног АА повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан и будући да је захтев поднет на штету окривљеног, одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, тако што је утврдио да је правноснажним пресудама Вишег суда у Смедереву К 25/17 од 08.06.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж-1 751/18 од 13.09.2018. године учињена повреда закона и то битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) у вези члана 4. ЗКП, у корист окривљеног АА, не дирајући у правноснажну одлуку.

**Записничар – саветник
Ирина Ристић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић